

[Henry Christensen.]

er lavere end i en række andre lande. Det er ikke noget, jeg behøver at erkende, det ved finansministeren lige så vel som jeg, det er en kendsgerning ... (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Det har jeg vidst længe!). Ja, jeg siger, at det har vi bl. a. haft i kraft af, at vi har haft skattefradragsreglen.

Vi i venstre er tilhængere af, at en moderne skattepolitik skal have det sigte ikke at forøge indkomstbeskatningen, men mindske den. Jeg skal ikke begynde at begrunde det nærmere, men det er vort sigte, og derfor er det naturligvis langt fra beroligende, men det modsatte, når finansministeren nu tænker på igennem ophævelse af skattefradragsreglen at få flere penge i statskassen. Her er vi ved en væsentlig ting, og derfor er diskussionen om skattefradragsreglen ikke sådan noget, man bare kan feje til side, medmindre man vil majorisere et stort mindretal. Jeg synes stadig, at finansministeren, hvis han ønsker at få en realitetsbehandling af forslaget om ophævelse af skattefradragsreglen, skylder folketinget i tinget at fremsætte forslag om, hvilken anden regel regeringen så vil gå ind for, hvilken anden garanti regeringen så vil foreslå for indkomstkattens højde. Det bør være udgangspunktet, hvis regeringen vil have en forhandling med os andre.

Hvad angår selve kildeskattediskussionen, forstod jeg finansministeren derhen, at han mente, man har måttet foreslå den foreliggende opkrævningsmetode, fordi det er den, der findes i andre lande, men at han vil være parat til at diskutere dette, at han står åben over for en drøftelse. Her vil jeg egentlig gerne sige tak til finansministeren, for det opfatter jeg som et tilsagn.

Jeg rejste i det indlæg, jeg havde før, en tanke til overvejelse, som bygger på, at ligningsarbejdet bør udføres på forhånd af ligningsmyndighederne, således at den enkelte af skattebilletten kan se, hvad han overhovedet skal betale af løbende indtægt. Det giver visse muligheder, og jeg ville egentlig gerne bede om et yderligere tilsagn fra finansministeren om, at han skaber mulighed for, at den tekniske assistance, der vil være nødvendig, hvis vi skal udarbejde nogle af vore overvejelser mere konkret og få dem sagkyndigt vurderet, bliver stillet til rådighed fra finansministeriet; jeg tror,

det er en forudsætning for, at man på et sådant område er i stand til at nå til noget afgørende.

Jeg er også tilhænger af, at man bevarer selvangivelsen. Jeg tror oven i købet, det i stigende grad bliver nødvendigt — af den grund, at et stigende antal borgere henter indtægter flere forskellige steder fra. Jeg tror lige så godt, man fra starten kan se i øjnene, at det er fornuftigt både for samfundet og for borgeren at bevare selvangivelsen, men naturligvis må man gøre dens udfyldning og skattesystemet så enkelt som muligt.

Jeg er i forbindelse med problemet omkring renteudgifterne tilfreds med finansministerens erkendelse af, at det forholder sig sådan, som jeg sagde. Jeg forstår, at finansministeren på et sådant område er åben, at han godt vil forhandle frem til andre veje. Jeg mener, man bør nå frem til, at borgerne naturligvis bør være stillet ens over for renteudgifter, der tjener samme formål; det er simpelt hen nødvendigt at nå frem til det.

Ninn-Hansen: Efter de udtalelser, der er fremsat både af finansministeren og af de fleste ordførere, står det jo klart, at der ingen vej er frem i en skattereform med fradragsretten. Det konstaterer vi med beklagelse, men det kan altså konstateres, og det er vel også rigtigt at gøre det. Jeg så, der fra visse sider blev rejst tvivl om, hvorvidt denne konstatering var rigtig, da min gruppes formand, hr. Poul Sørensen, sagde, at hvis vi ville give en garanti til borgerne mod for stor en skatteudskrivning, kunne det ikke ske ved hjælp af fradragsretten. Denne tvivl er altså fjernet. Det ligger fast, at hvis vi her i tinget — med det flertal, der er — alligevel vil opnå at få gennemført en garanti imod for høj en skatteudskrivning, må det ske på anden måde.

Jeg vil gerne takke finansministeren for det tilsagn, han har givet om, at vi får et loft, og jeg forstod også, at finansministeren erklærede sig som tilhænger af en fast skala. Finansministeren føjede til, at den eneste garanti, vi har, ellers er, hvad folketinget fastsætter. Men der er nu forskel på, om man helt overlader det til folketingets årlige fastsættelse eller man har fæstnet det på forhånd i forbindelse med en aftale om den skattereform, vi skal have.